

PROLETAREC

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze in Prosvetne Matice

OFFICIAL ORGAN OF
J.S.F. AND ITS
EDUCATIONAL BUREAU

CHICAGO, ILL., February 15, 1950

Published Weekly at 2301 S. Lawndale Ave.

LETO—VOL. XLV.

Kdor je zgradil, ta naj bi tudi posedoval, ker le to bi bilo svobodno podjetništvo.

Jugoslavija v velikih akcijah za uporabo prirodnih bogastev

Rudarstvo nudi velike možnosti. — Razmah lesne industrije. — Ali bo Avstrija premenila tok reke Drave? — Gradnja novih hidrocentral.

(Konec)

4. Ustanovljena bo stalna mešana jugoslovansko - avstrijska paritetna komisija za reševanje vseh vprašanj, ki se nanašajo na izvajanje odredb v točkah 1, 2, in 3. Vsaka stran bo delegirala v to komisijo po enega člana. Kadar mešana komisija ne bi mogla izdati soglasnega sklepa glede kakrškega vprašanja v dveh mesecih, bosta obe stranki spoznamo določili tretjega člana.

In primer, če se stranki državljajo tretji države. Ako se stranki v nadalnjem mesecu dni ne sporazumejo o izvolitvi tretjega člana, ga bo določilo mednarodno razsodišče. Taka razširjena komisija bo sklepala z večino glasov. Njeni sklepi so dokončni in obvezni za obe stranki.

Spomenica glede hidrocentral Zvabek in Labot.

Ker napravljate hidrocentrali Zvabek in Labot veliko škodo na bregovih in je treba napraviti obsežne zaščitne ukrepe za zavarovanje važnih komunikacij v dravski dolini, opozarja jugoslovanska vlada konferenco ministriških namestnikov za zunanjost zadeve v Londonu na vprašanje obeh central na Dravi in na najnujost da se s pogodbo o Avstriji tudi uredi ta zadeva:

Stanje, ki je nastalo zaradi protipravne zgraditve hidrocentral Zvabek in Labot v vojnem času, ko je Avstrija kot najtejnje zaveznička Hitlerjeve Nemčije izkorisnila ti centrali, zgrajeni v nemškim kapitalom. Jugoslavija pa, ki je dala vse svoje moči za zmago nad Hitlerjevo Nemčijo, vsak dan trpi veliko škodo ravno zaradi teh central — pomeni zares nesmisel in žalitev pravice, ki bi jo moral Avstrija po tej pogodbi preprečiti. Če ne bo tega, bo pomenilo, da se Avstrija koristiti z nascitno kršitvijo mednarodnega prava in obdrži po zmagi zavezničkov koristi, ki izvirajo iz surovoga teptanja mednarodno pravnih obveznosti, nasilno izvede-

nih v vojnem času.

Da zaščiti svoje gospodarske interese v jugoslovanskem delu reke Drave in da se popravi krično stanje, ki je nastalo s protizakonito graditvijo hidrocentral Zvabek in Labot, zahteva jugoslovanska vlada, da se v pogodbi o Avstriji, če bi s popravkom meje med Avstrijo in Jugoslavijo ti centrali ne bili priključeni Jugoslaviji, določi, naj vraci Avstrija hidrocentrali Zvabek in Labot z napravami in pripadajočim zemljiščem kot eksteritorialno področje Jugoslavije brez vsake odškodnine v last.

S tem bi dejansko samo odpravili kršitev mednarodnih obveznosti, ki jo je Avstrija nadaljevala tudi po vojni, in zagotovili Jugoslaviji neovirano nadaljevanje izkorisjanja vodne energije, do katerega ima pravico po mednarodnih pogodbah, prepričili nadaljnje prizadajanje škode jugoslovanskemu gospodarstvu ter dali vsaj delno odškodnino za velikansko škodo, ki jo je zaradi tega razloga že pretrpelo.

Jugoslovanska vlada je s svoje strani pripravljena, da se z Avstrijo sporazume glede skupnega izkorisjanja električne energije teh hidrocentral.

Prvi plavž metalurškega kombinata v Sisku

Ko so v jeseniški železarni pred vojno gradili plavž, je 14 najboljših nemških tovarn sodelovalo pri tistem delu. Danes pa postavljajo Jugosloveni plavže z vsemi potrebnimi napravami v domačih podjetjih na podlagi lastnih konstrukcij, naprave pa montirajo domači monterji.

V Capragu pri Sisku gradijo velik metalurški kombinat. Tam kjer se je še lani razprostiral gozd, se danes že visoko dvigajo naprave prvega plavža in predstavljajo prvi del plavžarskega oddelka v tem kombinatu. Med tem ko so v kapitalističnih državah plavži po večini ločeni od železarn, livarn in strojnih tovarn, bo v metalurškem kombinatu v Sisku združeno na enem mestu pridobivanje surovega železa, njegova predelava v jeklo in predelava železa in jekla v razne izdelke. Kombinatu bodo priključeni tudi obrati ki bodo izkorisčeni tudi predelati odpadke. Pri gradnji plavža sodelujejo ekipe monterjev iz ladjevnice "Tretji maj" na Reki in tovarne "Djuro Djaković" v Slavonskem Brodu, kakor tudi monterji iz same železарne v Sisku, ki bodo kmalu dovršili montažna dela pri prvem plavžu. Pri tem delu so sodelovali tudi delavci podjetja "Ivo Lola Ri-

PRISELJEVANJE V "OBLJUBLJENO" DEŽELO USA BO KMALU USAHNILO

Iz raznih naselbin nam poročajo, da so dobili iz taborišč iz Avstrije, iz Italije itd. precej beguncov slovenske narodnosti, a etudi jih je tu pa tam prišlo kak ducat, v par krajev morda tudi sto in več, vendar je to malenkost v primeri s priseljevanjem, kakor smo ga poznali v letih pred prvo svetovno vojno.

Sedaj pridejo sem najlaglje učeniki iz držav "železne zastorja", in pa razni politiki, ki so pobegnili iz istih dežel. Sed. državam so večinoma v breme, ali pa svojcem, ker tam so bili navajeni udobno živeti in delo jima diši, njihove politične službe v njihnih rojstnih deželah pa imajo sedaj drugi.

Priseljevanja bi bilo sem še veliko manj kot ga je, ako ne bi bil kongres pod silnimi pristiski odobil izjemni zakon za sprejem določenega števila takozvanih razseljencev.

To so namreč ljudje brez domovine — večinoma taki, ki se iz enega ali drugega vzroka v svoje rojstne kraje nikakor neče vrneti.

Teh dobimo sedaj sem največ in tudi Slovenci, kolikor jih je lani prišlo sem, so skoro vsi do enega begunci, dasi tu o sebi ne čujejo radi te označbe. V clevelandski "A. D." nekdo izmed njih svetuje, naj se jih rajše imenuje "novi Amerikanci".

Koliko ljudi pride sem nepočastno, tega vladna statistika seveda ne ve, toda kot smo že omenili, dva kongresnika, ki sta star proučevala v New Yorku, pravita, da je tam najmanj dve sto tisoč nepostavnih došlecev.

O drugih, ki so prišli sem počastno, pa ima Common Council iz vladnih naseljeniških virov sledete podatke:

Naseljeniški in naturalizacijski služba Zed. države poroča, da je bilo pripuščenih v deželo 188.317 naseljencev tekom poslovnega leta, ki se je pričelo s 1. julijem 1948 in končalo s 30. junijem 1949. (Te številke ne vključujejo inozemcev, ki so prišli po tozadnem zakonu, sprejeti leta 1. 1948.) Tekom zadnjih štirih mesecov minulega poslovnega leta, je bilo pripuščenih 113.046 kvotnih priseljencev v 1. 1949, je ostala četrtna celotna kvota neizrabljena — celotna kvota znača namreč 153.929.

Število kvotnih priseljencev se je povisalo, ker so prihajali osir. Že prihajajo sami razseljeni osebi iz Evrope, ki so pripuščene po tozadnem zakonu, sprejeti leta 1. 1948. Tekom zadnjih štirih mesecov minulega poslovnega leta, je bilo pripuščenih

VEČ SREDSTEV ZA GRADNJO BOLNIC

V zveznem kongresu prevladuje mnenje, da je treba najti način izboljšanja in povečanja zdravniške oskrbe za vse Američane, nesporazum na nastaja radi razlike mišljene glede oblike vladne pomoči v tem pogledu. Baš radi tega kongres tudi ni nicesar zaključil na področju tega vprašanja tekom svojega zadnjega zasedanja. Zdravstveno zavarovanje je vključen predlogom ostalo nerešeno. Odobren je bil en sam predlog, ki tako kaže.

Zed. države so upravičeno lahko ponosne na svoje bolnice, ki so med najboljšimi na svetu. V celoti naše bolnice krijejo veliko število našega prebivalstva. V l. 1946 n. pr. so naše bolnice imele vsega skupaj 15 milijonov bolnikov zabeleženih v svojih knjigah. Navzlie temu pa zdaj ni treba nikomur, ki je zadnje čase skušal dobiti prostor v bolnic, goroviti o teh številkah, ker nam že statistike same kažejo, da nam je treba dodatnih bolnic. Mnogo bolnikov danes sploh ne more dobiti prostora v bolnicah, ker ga enostavno ni dovolj za vse potrebe. Kongres se je tega zavedal in je odobril predlog da se sklad za graditev bolnic podstavlja.

Potem da je zahtevala enake koncesije tudi Francija — češ, da je tudi ona trpela v vojni in imela velikansko ekonomsko izgubo. Oglasila se je Nova Zelandija s tem, da je Franciji znižala njen dolg za polovico. A storila bi bolje, ako bi vsega izbrisala, ker Francija ne bo zmožna postaviti nobenega svojega medvjetnega dolga.

Zed. države so upravičeno lahko ponosne na svoje bolnice, ki so med najboljšimi na svetu. V celoti naše bolnice krijejo veliko število našega prebivalstva. V l. 1946 n. pr. so naše bolnice imele vsega skupaj 15 milijonov bolnikov zabeleženih v svojih knjigah. Navzlie temu pa zdaj ni treba nikomur, ki je zadnje čase skušal dobiti prostor v bolnic, goroviti o teh številkah, ker nam že statistike same kažejo, da nam je treba dodatnih bolnic. Mnogo bolnikov danes sploh ne more dobiti prostora v bolnicah, ker ga enostavno ni dovolj za vse potrebe. Kongres se je tega zavedal in je odobril predlog da se sklad za graditev bolnic podstavlja.

Potem da je zahtevala enake koncesije tudi Francija — češ, da je tudi ona trpela v vojni in imela velikansko ekonomsko izgubo. Oglasila se je Nova Zelandija s tem, da je Franciji znižala njen dolg za polovico. A storila bi bolje, ako bi vsega izbrisala, ker Francija ne bo zmožna postaviti nobenega svojega medvjetnega dolga.

Dosedaj je bilo po zakonu iz 1. 1946 zgrajenih 50 bolnic in 400 jih je v gradnji. Odobrenih je tisoč načrtov projektov za bolnice, klinike in druge zdravstvene potrebe. Novi dodatek k omenjenemu zakonu bo omogočil samo desetino od potrebnih 900.000 postelj, vključno temu je podprtih.

Vse naprave za plavž so izdelali in sedaj montirajo domači delavci. Doma niso izdelali le plavže, ampak tudi vse transporne naprave, peči za segrevanje zraka, ki se vpihava v plavž in vse ostale naprave. Pri tem delu so sodelovali tudi delavci podjetja "Ivo Lola Ri-

nih v Zedinjene države" vsega skupaj 34.000 razseljenih oseb. Tu je potrebno pripomniti, da priseljenici te kategorije lahko dobre vizo tudi tako, da kvota dobiče, kateri pripadajo ali so pripadali za določeno leto izčrpana — dovoljeno je namreč izdati razseljencom viže na račun bodoče kvote te ali one dežele in sicer do 50% prizadetih kvote. Naj navedemo nekaj primer kako omenjeni zakon pripušča razseljenih oseb deluje.

Cehoslovaška ima letno kvoto 2,874 — na račun te jene letne kvote pa je bilo pripuščenih v poslovni leti 1. 1949 3,286 oseb.

Torej se od nekaj let, je računano na kvoto prihodnjega leta za Čehoslovaško. Jugoslavija ima letno kvoto 845, a pripuščenih je bilo na njem račun 1.036 oseb. Tako je bilo tudi v pogledu dežel kot so Ogrska, Latvija, Litva, Poljska, Rumunija, Estonija in Sovjetska zveza.

Priseljevanje iz dežel, ki jih je razdeljeno na vse, se je zavrnjeno in so bili vključeni v razseljenec v tem podjetju.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

Najbolj brezpravni v tem oziroma pa so bili črni in v veliki meri tudi sedaj. Dalje se je zavrnjeno vstop v kolegijo in v univerzitete.

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, III.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE
NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
 za četrti leta \$1.00.
 Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do petka popoldne za priobčitev v številki naslednjega teden.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor: Frank Zaitz Business Manager: Anton Udovich

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries: One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.

Telephone: ROckwell 2-2864

Čudna kampanja "čudnih" dveh strank, a ljudje se jima še vedno puste blufati

Letos poteče mandat vsem članom poslanske zbornice in pa polovici senatorjev. Kampanja je v diru. Republikanska stranka je imela nedavno svoj prvi uradni kampanjski shod. Vršil se je v Washingtonu. Nagnali so skupaj 12,000 ljudi, ki so plačali po dolarju vstopnine in v zameno dobili sandvič.

Oratorji so vplili, udrihali po Trumanu in "demokratih" ter obetali, kako vse boljše bo v letu 1951, ko bo imela v zveznem kongresu večino spet republikanska stranka.

Kaj je njen program? Ga nima, razen "po starem". Borila se bo za "free enterprise" in proti "dobrodeleni državi" (welfare state). Njeno geslo, ki ga je razvila na odru, je v tej kampanji laž, kot je lagala še v vsaki prejšnji kampanji. Enako tudi demokratska stranka. Obljubi ti napol raj že na tem svetu, če zmaga, in ko zmaga, pa glasujejo njeni poslanci in senatorji v kongresu čisto nasprotno od onega kar so obetali v volilni platformi pred kampanjo.

Vzlic temu republikanci v svoji puhloglavosti in v veri, da so volvci še prav tako zabit kot zmerom, trdijo, da Trumanova stranka tira državo v propast, ker ugleljuje pot socializmu. Zato je lestošnje geslo republikanske stranke tako, kot da je demokratska stranka le malo manj kot komunistična in vsled tega ogroža obstoj "našemu načinu življenja", preti uničiti svobodo tiska, izpodkopa temelj starim ameriškim ustavnim — in sploh — strašno je!

Torej je treba v borbo in stari republikanski toriji so se obožili s sulicami ter se zavarovali s ščiti in zavpili: "V boju za svobodo in proti socializmu!"

Kje so iztaknili kaj socializma v Zed. državah, tega bi niti FBI ne mogel dognati. Ampak če le pripoveduješ, da je Truman socialist in da je ves njegov program socialističen, in če mu ne pripremo vrat, da nas bo zavedel v totalitarni sistem, pa se le dobe ljudje, ki verjamejo takim racam.

Letošnja volilna kampanja bo prazna — če že ne radi drugača pa vselej republikanskega gesla ter klica v križarski boj za "socializem".

Škoda, zares velika škoda za ameriško ljudstvo in za ves svet, ker je baš v tej deželi manj nagnjenja za zgraditev socialističnega gibanja in socializma kot kjerklj drugie na svetu.

Republikansko geslo zato ne more biti in je po kak magnet temveč le fraza za zavajanje, za demagogiranje in za zasplovanje naivnežev, katerih edina vzgoja je njihov lokalni dnevnik, ali pa kak velemestni žurnal, ki predstavlja vsako zlo za socialistem in vsakega resno naprednega, protikapitalističnega človeka pa za komunista ali saj za "sopotnika".

V tej atmosferi politične dekadence bodo zmagali kajpada pod imeni dveh strank ravnatelji monopolov, a ker ne povedo in ne pokažejo prave barve, se morajo hliniti, da so za "svobodo", za "svobodno podjetništvo", za svobodo vere, za svobodo tiska in vsled tega so proti Trumanu, ker v svoji zabitib domišljnosti nepeljejo vodo na mlin socializma.

Zal, da možje, ki načeljujejo politični akciji v unijah CIO ter v AFL, in v bratovščinah železničarjev, tega nočejo razumeti, ker tudi oni so zoper socializem. Njim ni sile — so dobro plačani, toda socialnih reform, ki so skrajno nujne, si ne bodo s tako taktiko nikdar priborili.

Ameriško svetohinstvo, Ingrid Bergman, Roberto Rossellini in verske motnje

Od časa do časa se v naši deželi dogodi, da velebizniški tisk razkrči kaka zaljubljena toliko, da iz tega nastane "svetovni škandal" in bogoti nato sprejemajo resolucije v obramno morale, napovedujejo bojkote, kličejo svet nazaj v hravnost in pri tem ne vedo, da se jim je zmešalo.

Taka "sladčica" je bila minule mesece v ameriškem šundžurnalistmu ljubimskih afera, ki ni prav nič drugačna od milijone drugih, le da se ene razkrči, o ob drugih pa gredo ljudje brezbrinjo mimo. V tej sta prizadeta sloviha hollywoodska filmska zvezda, krasotica švedskega pokolenja Ingrid Bergman, in pa prav tako slaven italijanski filmski režiser Roberto Rossellini.

Ingrid je Hollywood zapustila in ob enem svojega moža zdravnika dr. Lindstroma, s katerim ima hčerko. V Italiji je prevzela vodilno vlogo v filmu Stromboli, ki jo je režiral omenjeni Rossellini. Ingrid se je vanj menda že prej zaljubila, in je to v času snemanja filma javno priznala — rekla je, da se bo od dr. Lindstroma ločila — in tako se je pričelo. Mogoče je mislila s tem napraviti Robertovemu filmu svetovno reklamo, kar se ji je posrečilo. Posebno, ker je bila vsa zastonj.

Toda so na svetu tudi drugi toki. Dr. Lindstrom je šel v Italijo, da svojo ženo odvrne ob njene sklepa ter jo pridobi, da pride nazaj v Hollywood k njemu in hčeri. Ni hotela. Ne nazaj k družini, ne več v puhloglavje hollywoodske filme. Bo ostala v Italiji pod Rosselinijevem režijo, ker le on je mojster v kino-umetnosti, kakšnemu ni para na svetu.

Kdo je Rossellini? Neoporečno je filmski režiser prvega reda. In ne slovi toliko radi tega svojega talenta temveč ker je svetovno znan "babek". V Hollywoodu so mu zelo nevoščljivi, ker v tem oziru prekaša vse tamnošč "zvezde" in "zvezdne". Robert je bil poročen že po katoliških, pravoslavnih, luteranskih, in civilnih obredih, a koliko je imel vmes drugih deklek, tega se niti sam ne more spominjati. Je močan, zdrav mož, magnetičen za ženske v vsakem oziru.

Mussolinijevem času je filmiral slike v prid fašistične

Z UPRAVNICKOVE MIZE

Anton Udovich

V petek večer 3. februarja, smo imeli priliko slišati ustno poročilo o starem kraju, ki sta ga spremeno orisala Mirko Kuhel in Milan Medvešek. Oba sta se nedavno vrnila iz Jugoslavije. Shod se je vršil v dvorani SNPJ. Bila je polna.

Prvi je poročal Mirko Kuhel, ki je precej obširno opisal gradnjo industrije v Jugoslaviji. Orisal je številna podjetja, ki so se zgradila pod sedanjim vladom. Toda kaj posebnega dobrrega ni imel poročati; pomankanje na vseh koncih in krajih. Priporočal je, da bi se pomagali svojcem, ker so še vedno v potrebi.

Nato je nastopil Milan Medvešek, ki je tudi spremeno opisal ne samo razvoj industrije, pač pa je tudi povedal o več slučajih iz domačega življenja.

Nekajkrat je spravil poslušalce v smeh, ko je pripovedoval o raznih dogodkih, ki jih je doživel. Da — nam se je mogoče zdelo smešno marsikaj kar je opisal, a onim, ki morajo skozi tepe in že tako dolgo? Ne vem koliko časa bomo še vzdržali to šibko božjo."

Ubogi ljudje: Naučeni so verjeti da niti las z glave ne pada brez božje volje. In zdaj v teh težkih dneh pa tudi Boga dolže za vse kar se dogaja. Saj eduno res, da se jih ne usmilj! Saj imajo na vsakem hribku cerkvico, na vsakem križišču kapelico in ob vsaki stezi pa znamenje križanega, pa vse nič ne pomaga. Sicer ne vem, če je še zdaj tako kot je bilo ko sem bil jaz v rojstnem domovin.

Nekoč smo šli k izpravevanju za spovedne listke, pa je bil eden med nimi, ki so ga imeli malo za neuimnega, pa ga kapelan vpraša "koliko je bogov". Nekoč smo pismi — potem se pa moško odreže: "Od Bojnika do Skocjanca jih je sedem". Toraj iz tega se lahko sklepa, koliko jih je še drugod.

Kadar se dogodi preobrat, ekonomski in socialni ob enem in to v narodu, v katerem le majhen odstotek, zelo majhen odstotek, razume kaj se godi, je to nekaj kar je res težko razumeti propagande in potem tudi za Hitlerjeve nacije. Moralist ni. Umetnik je. Načel, pravijo, da nima nobenih. Verjame le v vino in v ženske — v ženske in v vino. V spolne in v druge naslade.

Ingrid Bergman je bila v tej deželi zelo popularna filmska zvezda. Zato so se njeni občevalci zelo začudili, ki so začeli brati o nji, kako jo je Rossellini speljal od družine, je uvedel v svoj igralski krog in kako da sta se zaljubila. In čim bolj je ameriški dnevniki kolportažni tisk vpil, bolj sta se ljubila. Posledica njune ljubezni je bila nosečnost, nato otrok, še predno se je mogla postavno razporočiti. V Zed. državah bi v tem položaju razporoke sploh dobiti ne mogla, razen ako bi jo mož tožil za ločitev, cesar ni hotel. Otrok je torej po zakonu njegov. Pred porodom je bila v Parizu, da bi si tam izposlovala ločitev, a ni šlo. Rossellini jo je dobil, ona ne. Obrnila se je v Mehiko, kar je veliko stal, a dobita je razporočila še ko je bil njen in Rossellinijev otrok že kak teden dni star.

Katoliške organizacije, metodistične in mnogo drugih v Zed. državah so na sejah svojih svetohlincev sklenile, naj se vse filme,

ki jih je ali jih še bo režiral Rossellini bojkotira. In da naj se nihče ne udeleži kakšnemu predstavu, v kateri nastopa Ingrid Bergman. S priznici so jo označevali za nečistnico. Za prispodobno pohujšanje. Za ničvrednico. V legislaturi države Texas, ki je največja v ameriški uniji, so silno resno sklepali o predlogu, da se film "Stromboli" prepove, in enaki predlogi so bili na dnevnem redu ali pa tudi sprejeti v marsikakem občinskem odboru v tej deželi.

V Italiji se temu čudijo. Tam je prešustvo nekaj vsakdanjega, ker razporoke med katoličani niso dovoljenje. Mussolini je bil ubit s priležnico vred, toda na obletnice njegove smrti se po Italiji vrše slovenske zadušne maše — neglede na njegove "neodpustljive" grehe.

Silno lahko je v ameriškem komercialnem tisku napraviti iz kakšnega ljubljenskega "škandalčka", kakšnega sta vprizorila Ingrid in Roberto — ogromno raco — silna iz muhe. Toda vse tisti pisuni vedo, da je ves Hollywood en velik legalen bordel, da se ni koliko takozvanih moralistov priležnice, o katerih legalne žene izvedo le, ako se ponesrečita v kaki avtni negredi.

Neki italijanski list v Rimu — je katoliški in agitira za de Gasperijevo klerikalno stranko, je vzkliknil: "Čudni so Amerikanci! Tako hinavski so, da o Mariji Magdaleni nič ne vedo. Ko so Kristu kazali, kakšna vlačuga da je, jim je dejal, 'Kdor med vami je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo'."

Nihče ga ni pobral, nihče zalučil.

Toda katoličani v Zed. državah so drugačni. Oni bi rajše v španško inkvizicijo kot pa v biblijsko prispodobo o Mariji Magdaleni. In če bi bila vsa ta svetohlinčina v Zed. državah kaj vredna — mar bi vsak hotel ob enem bordel — vsako mesto — pa če je še toliko "vernivkov" v njemu — toriče zločincev in perverznežev? Nekaj je narobe z moralno, zato ker se z njo odvajajo

posebno onim, ki ne vedo, če je še kaj sveta tam za onim hribom.

Zdaj pa z rednim poročilom naprej:

Chicago, III. — Joseph Culkar, predsednik SNPJ, se je oglasil v uradu in obnovil naročino ter prispeval listu v podporo \$2. On nas večkrat obišče, pride pogledat, kako se kaj gibljen.

Isti večer je bil tudi upravnik Prosvete Philip Godina. Izredno mi je, če se ne motim enoto plaoča kot uradnik družbenega kluba. Znaš \$2 in dal jo je listu v podporo. Pri njemu večkrat isčem kake informacije, ker ta mnogočasni upravnik Prosvete ima skušnje in razume težkoče, ki so vezane s takim delom.

Isti večer je nas obiskal tudi Joseph Oblak. Obnovil je naročino in ob enem izročil vsto za novega naročnika, Johna Sušnja, ki ga je dobil, Oblak pa je prispeval listu v podporo \$1.20.

Kmalu pa Oblakom pride Leo Kaiser, ki je tudi obnovil naročino in dal listu v podporo \$2. Leo inačič namen odpotovati v aprilu na obisk v staro kraj. Vprašal je, če bi mu Proletarca tja pošiljali. Povedal sem mu, da mi bomo radi list pošiljali, tja, ne vemo pa, če ga mu bodo dostavljali.

Smo še vedno v Chicagu. — Angela Zaitz je ravno isti večer izročila prispevek \$5 listu v podporo, ki jih je niso izročili v ta namen Paul Peklaj iz Waukegana. Bil je tukaj na predavanju, katerega sem omenil v začetku tega poročila.

Chisholm, Minn. — Frank Klune je poslal naročino za Louisa Ambrozicha.

Detroit, Mich. — Josef Korsic je poslal tri naročnine in list v podporo \$1, ki ga je prispeval John Krausz. Ob enem omeni glede koledarja na urednikovo pripombo, "da to je knjiga in ne praktika". Korsic se strinja s tem, da je to dobra knjiga, a dokler nosi tako ime, jo ljudje smatrajo za koledar in jo že v oni dobi, ko se koledarji premenijo.

Priporoča tudi spremembu besedila na oglašnih potrdilih, kar bomo upoštevali. Potoži, da ga je težko prodajati v marecu ali aprili. Tukaj v uradu je nam

vse to znalo in mi jih dobiti radi zaknaslosti veliko pod nos, pa za letos je vse prekrenje zastonj. Drugič bo treba vse delo začeti tri meseca prej, da se pravocasno izvrši.

Gowanda, N. Y. — John Kotčev je obnovil naročino, katero je poslal Jim Dekleva. Kar je sporočil se vzame na znanje.

Barberton, Ohio — Alois Ocepek je poslal naročino za Johna Vadnala.

Cleveland, Ohio — Josephine Tratnik je poslala članarino Prosvetni matici za Federacijo društv v Clevelandu in okolici \$12 in to brez opombe. Na zavetne ljudi se človek lahko zanes.

Nedavno je bilo poročano, da so našega agilnega zastopnika Toneta Jankoviča odpeljali v bolnišnico. Težko smo pričakovali, malo v skrbih, kake novice bodo sledile. V petek 10. februarja sem dobil dopisnicu, v kateri sporoča poleg drugi stvari, da se je vrnil iz bolnišnice, sicer ne se popolnoma zdrav, vendar je dobro znamenje, ko je zopet doma. Želimo mu hitro utrditev in zdravo bodočnost.

Girard, Ohio — John Rovan je poslal članarino Prosvetni matici za društvo št. 49 SNPJ, znesek \$24. Tudi to društvo je ostalo včlanjeno v tej ustanovi, brez opombe.

Glencoe, Ohio — Albina Kravanga je obnovila naročino in jo poslala tudi za Valentina Koblerja, ki tudi prispevata v tiskovni sklad, Albina Kravanga \$1 in Valentina Kobler \$1. Ob enem naroča dva Koledarja.

Povhatan, Ohio — John Krall je poslal naročilo in znesek za koledar.

Z UPRAVNIKOVE MIZE

(Konec s 1. strani)

sek za dva koledarja, to je do datno k prejšnjemu naročilu.

Waterfort, Wis. — Leonard in Rose Alpner sta se oglašila v uradu in znjima sta bila tudi sin ter njegova žena Frank in Jean Alpner.

Z Lenardom se poznava že od takrat, ko sem še nosil zelen klobuk, to je, ko sem prišel iz starega kraja. On se mene skoraj bolj spominja kot jaz njega, ker to je bilo že dolgo let nazaj; in po teh dolgih letih sva se zopet srečala tu v uradu. On ima zdaj ob jezeru Tichigan letovišče, to me menda nekako 80 milij od Chicaga, blizu Milwaukeeja, pod imenom Alpner's Beach Resort.

Pravil mi je, da je pred leti mnogo storil za ta list in zdaj ga je urednik Frank Zaitz pridobil, da se je ponovno naročil na Proletarca.

Willard, Wis. — Joseph Slemec je obnovil naročino in prispeval listu v podporo \$2. Ob enem je poslal tudi članarino za društvo št. 198 SNPJ znesek \$6 v Prosvesno Matico. Tudi to društvo je ostalo v tej ustanovni brez opomina.

Ze nekajkrat sem potožil, da se pri tem delu nikakor ne morem privaditi misliš saj dva tedna naprej, kar bi mi pomagalo, da ne bi prišel v zadrege. Nadavno se spominam na primer na kakšno priredbo šele dan ali dva predno se vrši in za objavo v tedenku je to prepozno. Tako sem se spomnil veselice društva Nada št. 102 SNPJ šele ko je bilo prepozno, da bi jo oglasal v tej koloni. Vem pa, da je dobro izpadla.

Prihodnjo soboto pa bo imelo v jednotini dvorani v Chicagu veselice društva Slavija št. 1 SNPJ. Vabim vse člane ter pri-

okoli", in res je bila revica zgrevana. Življenje ji ni bilo dobrohotno, saj odkar sem jo jaz poznal in zdaj je zanjo za zmerom končano. Blag ji spomin.

Tako se ta pot nadaljuje neprenehoma: Pred nekaj tedni je sporocil John Pečnik iz Fontane, Calif., da je tam umrl že precej časa tega naš naročnik Louis Novak.

Frank Cvetan iz Johnstowna, Pa., je pisal, da je tam umrl Joseph Mele. Pisal mi je tudi o več drugih, ki še žive, pa ne bodo dolgo. Vsi so bili zvesti naročnika tega lista.

Ker nam podrobnosti niso znane je nam nemočno pisati kaj več o njih. Vse kar morem reči je — blag jim spomin.

Proletarca moramo ohraniti!

Culver City, Calif. — Razumem, da Proletarcev potrebuje podporo, da se bo vzdržal in za njegovo eksistenco se moramo postaviti vsi tisti naročniki, ki je nam kaj zanj. Vedno sem želel, da bi ga rajše povečali kakor zmanjšali. Odvezete dve strani v njemu kako pogrešam, ker je bil toliko zanimivega v njima.

Delavske razmere v Kaliforniji niso nič kaj povoljne. Veličko ljudi je brea del. Najtežje dobe sedaj zastužek oni, ki so prišli sem iz drugih držav. Kalifornija najraje sprejema take, ki pridejo sem s prihranki, ne pa si iskati službo. Tudi konkurenca med podjetniki je skoraj enaka kakor je bila med vojno.

Torej so razmere neugodne same po svetu temveč so tudi tukaj vedno slabše. Naš domaći ameriški dnevni tisk je poštena, vesti o skandalih in umorih, a je prazen v presojanju poljožja, tako, kdor le tak tiskbere, nič ne ve pri čem je. Ne slišis

to pišem, leži na mrtvškem odu Angelu Perme, ki je samotna umrla še v precej lepi starosti 76 let. Pred leti smo jo videli na priredbah, katere je rada posečala, a zadnje dve leti smo jo pogrešali. Rada se je pogovorila v rada gledala, kadar drugi rajali in bili veseli. Zadnje čase, kadar sem jo srečal na ulici in povprašal kako se kaj ima, je potarnala, da se tako slabo počuti, da se komaj "vlači na

iz njega, poleg vesti o tatvih in o pikantnostih drugega kot o atomskej in se hujših novih bombah, o komunistični nevarnosti ter o drugih sličnih stvari. In pa kakšni lažnjivci da so nivedeni Slovani, in pa kako da so zabutani. Pravijo, kako da se bahajo z novimi iznajdbami, a so jih v resnicu pokradli v Nemčiji in tukaj pri nas v Zed. državah. Ako ne bi bilo Anglosaksov, Nemcev, Francozov, Grcov in Italijanov, bi svet ne imel nikakršne civilizacije, ker Slovani so barbari in umazani v svoji duševnosti in na koži.

Prosim vse tiste, ki boste slikali jugoslovanski radijski program, da bi mi kartico sporočali, kako vam je ugajal in zanesljivo podajte svoje mnenje, tako da se bomo vedeli ravnat za drugo sezono. Kritika je zdrava, ako je na mestu.

— Frances S. Jenko.

Zdravljenje z avtosugestijo je dobro in - ni dobro

Glas iz zapada

Florence, Colo. — Naselbina, iz katere pišem, je ne posebno daleč od Puebloa v bližu Cañon Cityja. Včasi je tu delalo precej naših rojakov v rudotipilnicah. Nekaj takratne industrije je tod še ostalo.

Ko to pišem, ob zaključku januarja, stavka še vedno traja. A kompanija se je že v pričetku odločila, da jo stre, pa na stanje kar noče. Vse mogoče stvari so se že dogodile v tem dolgotrajnem boju. Kompanija je najela mesta, ki so jih imeli prejšnji delaveci, skebe. Med njimi in stavkarji so se dogodili spopadi in nekaj skebov je bilo zelo pretepenih. Pa tudi stavkarji so jih dobili po koži. Stvar je končno prišla pred sodišče, in kot je običaj, se je ravnalo po pravilu, da vrana vrani oči ne izkljuje. V pretepljih s skebi so bili prizadeti načelje Slovenc in Italijani. Spadajo v unijo rudniških in topilniških delavcev (CIO), ki je nekdaj po zapadu delovala pod imenom Western Federation of Miners.

Torej so razmere neugodne same po svetu temveč so tudi tukaj vedno slabše. Naš domaći ameriški dnevni tisk je poštena, vesti o skandalih in umorih, a je prazen v presojanju dogodkov, tako, kdor le tak tiskbere, nič ne ve pri čem je. Ne slišis

to pišem, leži na mrtvškem odu Angelu Perme, ki je samotna umrla še v precej lepi starosti 76 let. Pred leti smo jo videli na priredbah, katere je rada posečala, a zadnje dve leti smo jo pogrešali. Rada se je pogovorila v rada gledala, kadar drugi rajali in bili veseli. Zadnje čase, kadar sem jo srečal na ulici in povprašal kako se kaj ima, je potarnala, da se tako slabo počuti, da se komaj "vlači na

iz njega, poleg vesti o tatvih in o pikantnostih drugega kot o atomskej in se hujših novih bombah, o komunistični nevarnosti ter o drugih sličnih stvari. In pa kakšni lažnjivci da so nivedeni Slovani, in pa kako da so zabutani. Pravijo, kako da se bahajo z novimi iznajdbami, a so jih v resnicu pokradli v Nemčiji in tukaj pri nas v Zed. državah. Ako ne bi bilo Anglosaksov, Nemcev, Francozov, Grcov in Italijanov, bi svet ne imel nikakršne civilizacije, ker Slovani so barbari in umazani v svoji duševnosti in na koži.

Prosim vse tiste, ki boste slikali jugoslovanski radijski program, da bi mi kartico sporočali, kako vam je ugajal in zanesljivo podajte svoje mnenje, tako da se bomo vedeli ravnat za drugo sezono. Kritika je zdrava, ako je na mestu.

— Frances S. Jenko.

Zdravljenje z avtosugestijo je dobro in - ni dobro

Glas iz zapada

Florence, Colo. — Naselbina, iz katere pišem, je ne posebno daleč od Puebloa v bližu Cañon Cityja. Včasi je tu delalo precej naših rojakov v rudotipilnicah. Nekaj takratne industrije je tod še ostalo.

Ko to pišem, ob zaključku januarja, stavka še vedno traja.

A kompanija se je že v pričetku odločila, da jo stre, pa na stanje kar noče. Vse mogoče stvari so se že dogodile v tem dolgotrajnem boju. Kompanija je najela mesta, ki so jih imeli prejšnji delaveci, skebe. Med njimi in stavkarji so se dogodili spopadi in nekaj skebov je bilo zelo pretepenih. Pa tudi stavkarji so jih dobili po koži. Stvar je končno prišla pred sodišče, in kot je običaj, se je ravnalo po pravilu, da vrana vrani oči ne izkljuje. V pretepljih s skebi so bili prizadeti načelje Slovenc in Italijani. Spadajo v unijo rudniških in topilniških delavcev (CIO), ki je nekdaj po zapadu delovala pod imenom Western Federation of Miners.

Torej so razmere neugodne same po svetu temveč so tudi tukaj vedno slabše. Naš domaći ameriški dnevni tisk je poštena, vesti o skandalih in umorih, a je prazen v presojanju dogodkov, tako, kdor le tak tiskbere, nič ne ve pri čem je. Ne slišis

to pišem, leži na mrtvškem odu Angelu Perme, ki je samotna umrla še v precej lepi starosti 76 let. Pred leti smo jo videli na priredbah, katere je rada posečala, a zadnje dve leti smo jo pogrešali. Rada se je pogovorila v rada gledala, kadar drugi rajali in bili veseli. Zadnje čase, kadar sem jo srečal na ulici in povprašal kako se kaj ima, je potarnala, da se tako slabo počuti, da se komaj "vlači na

iz njega, poleg vesti o tatvih in o pikantnostih drugega kot o atomskej in se hujših novih bombah, o komunistični nevarnosti ter o drugih sličnih stvari. In pa kakšni lažnjivci da so nivedeni Slovani, in pa kako da so zabutani. Pravijo, kako da se bahajo z novimi iznajdbami, a so jih v resnicu pokradli v Nemčiji in tukaj pri nas v Zed. državah. Ako ne bi bilo Anglosaksov, Nemcev, Francozov, Grcov in Italijanov, bi svet ne imel nikakršne civilizacije, ker Slovani so barbari in umazani v svoji duševnosti in na koži.

Prosim vse tiste, ki boste slikali jugoslovanski radijski program, da bi mi kartico sporočali, kako vam je ugajal in zanesljivo podajte svoje mnenje, tako da se bomo vedeli ravnat za drugo sezono. Kritika je zdrava, ako je na mestu.

— Frances S. Jenko.

Misko Kranjec:

Fara Svetega Ivana

ROMAN

(Nadaljevanje.)

Vse drugo, kar naj bi se ostalo od teh, bi se razdelilo na klerikalno skupino pod Magdičevim vodstvom, in na izdajalsko Sušnikovo, ki bi čakala Nemcov. Klerikalci bi bili še vedno močni, o tem ni dvomil. Z njimi bo še dolgo trd boj! Sušnik pa bi posmenil kaj več samo, ako bi Nemci res vdrli v državo in zmagali! Takrat bi vladala Sušnik in Koren.

Toda prav Miha je Matija meden račune s svojim odmikanjem. "Ne boste prej verjeli," mu je dejal Matija z gremikom obzavjanjem, "dokler ne boste sedli s Sušnikom za isto mizo! Tam bo še Rožič, tam bo Koren. In ni nemogoče, da se bo tja vtaknil še Zadravec in Magdič! Ko pojde v Lendavi se nikdar ni posrečilo, da bi mu dokazali vsaj majhno stvar, dasi so vedno trdili, da vedo o njem vse. Ko se je oženil in se umaknil iz Prekmurja v Slovenske gorice, je imel v hrišnicu načelo lep denar, vsaj za takega kmečkega fanta dovolj.

Svoj politični čas je zaslužil še v drugem desetletju. V načelu fašizmov po Evropi, zlaganih revolucionarnih gesel, bojev proti komunizmu in v pripravah za pohod nad boljseviško Rusijo je Pavle Horvat postal nad vse delaven. Njegovo življenje je bila ena sama sira po slavi, oblasti in hkrati ena sama zlaganost. Bil je kar rojen v Zagrebu, ga je razočaral. Po spoznamu z Beogradom je tam sicer bila na površju njihova Seljačka stranka, ali to je bila sama kulisa. Za to kuliso so vladali meščani, visoka gospoda. Zagreb ni šel od Beograda, da bi se ukvarjal s problemi svoje Seljačke stranke, pač pa, da bi tekmoval z Beogradom za oblast, za denar. Spoznal pa je še, da v Zagrebu kaj malo dajo na neko "tretjo stranko" v Sloveniji, na neko Kmečko-delavsko gibanje, pač pa tehtajo samo med klerikalci in liberalci. V Zagrebu so potrebovali zaslombe v močni slovenski stranki proti Beogradu, a ta močna stranka nikakor ne bi smela postati kako Kmečko-delavsko gibanje: takse smernice so jim bile ne samo tuje, ampak kratko malo proti njihovim željam.

Ne samo brez uspeha, pač pa zelo razočaran se je vračal v Slovenske gorice. V Čakovcu je bilo treba presesti na vlak proti Mariboru, a je moral dolgo čakati in je zato sedel k mizi in si naročil piva. Tako sedeč pri mizi je nenašel zagledal svojega prijatelja od Svetega Ivana, Miha Kuhanja, a ne samega, temveč v družbi Pavla Horvata in še nekaterih kmečkih ljudi, ki so za njim izstopili z vlaka. Pavla Horvata je pozna, kakor so ga poznali skoraj vsi ljudje v Slovenskih goricah in po Prekmurju. Ni se očitno pustiti bliže in mu dati vidnejše vloge. Samo eno je bil mogoče: zrušiti obe priznani slovenski vodilni stranki in prevzeti vse v svoje roke. A to spet je bilo mogoče s tujo pomočjo. Tako tujo pomoč je videl za zdaj v Zagrebu.

Zagreb je bil zanj čarobno mesto. Medtem ko Ljubljane skorajda ni poznal in jo je soražil, je bil v Zagrebu čedalje bolj doma. in prek Zagreba — njegove velike sanje! — je skušal osvojiti Ljubljano!

V Zagrebu so potrebovali slovenske pomoči. Proti Beogradu so bili sami preslabotni, celo pa, ker je slovenska politika navadno obšla Zagreb in skrivala v Beogradu zaslombe. Kakor koli se je posrečilo Horvatu, v Zagrebu je že pred volitvami 1938. leta imel dokaj zaslombe. Naj je takrat v Sloveniji bil še tako nepomenben resnica, da mu je v Zagrebu uspeло približati se vodilnim hrvaškim politikom, in le zato, ker so ga v Sloveniji izigrali, pri tistih volitvah ni kanclirali. Takrat se je v trenutni ježel ponujal stranki JRZ in se prodal za nič manj, a tudi nič več kakor borih pet tisoč dinarjev, ne da bi za njegovo izdajstvo v Zagrebu izvedeli. Po volitvah pa se je s še večjo vremeno zatekel v Zagreb.

(Dalje prihodnjic)

GET AN ELECTRIC SHEET IF YOU...

have limited storage space

travel a lot

have an adequate supply of blankets

want to sleep in real comfort

More than 2,000,000 people sleep under Electric Bedcovers... why don't you?

See the new Electric Sheets at your dealer's or our nearest store

COMMONWEALTH EDISON COMPANY

Dr. John J. Zaverink

PHYSICIAN and SURGEON
3724 WEST 26th STREET

Tel. Crawford 7-2212

OFFICE HOURS:

1:30 to 4 P.M.

(Except Wed., Sat. and Sun.)

6:30 to 8:30 P.M.

(Except Wed., Sat. and Sun.)

Residence:

221 Shinstone Rd., Riverside, Ill.

Phone Riverside 2212

ZA LICE NIKO TISKOVINE VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH

SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO

ADRIA PRINTING COMPANY

Tel. Michigan 2-3145

1838 N. HALSTED ST.

CHICAGO 14, ILL.

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS

Security State for Insecurity Economy

We're becoming pretty tired of reading the blurbs of those people who are worried by the development of what they call a "security state."

What we wish they'd make clear is who and what they think is being "secured."

The impression that is being made upon the public mind is that the working people are the beneficiaries of a paternalistic government with respect to such devices as unemployment insurance, old-age allowances and industrial pensions.

But let's look at the matter from another angle. What would happen to our capitalist private-profit economy if such cushions were not being furnished for capitalism's victims?

We submit that the various relief and pension systems are here because they are necessary to make the profit racket more secure. Were it not for the hope that workers find in such measures of relief the chances are better than even that the entire economy would either collapse or be taken over by the state.

Is it not a fact that we have a security state because we have tolerated an insecurity economy for so very long?

If everybody were sure of the right to work during their years of activity and strength, and if all the products of labor were divided among the people on the basis of service instead of being depleted to pay tribute to profit-takers, there would be no need for extraordinary measures to take care of jobless or aged people.

Surely, no worker should feel that he is being favored when the state permits owners to legally levy tribute against him all of his life and then supplies him with a fragile crutch against starvation. To call that "security" is as senseless as to be grateful to a highwayman who leaves his victim with carfare after robbing him of all the rest of his fortune.

What we are getting is not a security state—not security for workers at any rate. We are not secure when the state permits us to be exploited and then gives us a hand-out.—R.L.A.

Health Costs

Opponents of national health insurance like to say, "It'll cost 8 billion dollars a year. Or 18. Or 28. They use whatever figure is handy."

But they never talk about what medical costs are now. Would they dare argue that a program of prepaid national health insurance would cost more than the present system?

Right now, doctors', dentists' and hospital bills are no trifles for any family.

Among those who cannot afford adequate medical care, the cost to the nation in time lost from work is staggering.

So is the cost of those who have to accept the charity which Senator Taft thinks is just dandy.

So is the cost of persons who are prevented from being as economically productive as they otherwise might be if they had had proper medical attention when they were children.

If the American Medical Association would add up all these factors, it would find they cost America far more than any plan for national health insurance. There is, in fact, no comparison.—League's Reporter

REFLECTIONS

By Raymond S. Hofses

THOSE PEOPLE WHO condemn President Harry S. Truman for ordering the construction of the Hydrogen Super Bomb are wrong. Moreover, they are missing the real point of what is happening in this sad world.

The important thing to know—and to admit of one's self—if that such things as atom and hydrogen bombs are NECESSARY. Say that and you are on the way to placing the blame where it belongs—which is not at the doorstep of any one man.

It will be a terrible admission, to be sure. For it is much worse to have such instruments of destruction because we, as a nation, MUST have them than to have them because some individual wants them. An individual conceivably could be curbed. But a basic condition remains until the cause of it is removed.

THE REASON WHY nations must now equip themselves with power enough to blow human society to smithereens is that they refused to set up a way of life that would give all mankind a true common interest and enable them to live as partners.

To be more specific, we are having atom and hydrogen bombs today because we refused to have the kind of internationalism that Socialists preached a half century ago.

That word "internationalism" was one of the conventional cuss words that were used to condemn and discredit early Socialists. Few people realized that the alternative to an international of the people of the world must be continued rivalry between nations and the conflicts and wars that group rivalry causes.

And so, when Socialists sang, "The International Party Shall Be The Human Race," they were condemned for attempting to drag a foreign "ism" into the American way of life. Unhappily—and entirely inconsistently—they were thus condemned by the very people who declared their belief in the Fatherhood of one God and the Brotherhood of all men.

WELL, THE HYDROGEN bomb is the latest result of mankind's re-

It's a great system

By JOHN PAINE

Henry and Clare Luce are reportedly tossing coins over which of them shall run for the Senate from Connecticut this year.

Unionists won't have to toss any coins to decide which one to vote for.

Heads or tails—they're both out.

LITTLE LUTHER

"Pop," said Little Luther, "I'm taking up a collection. Hand over some dough."

"Why, certainly, son," said Mr. Dilworth, taking out his checkbook. "How much do you think I ought to give?"

"Hey," said Little Luther, delightedly surprised. "You really do have a heart, after all. Wait till I tell the boys down at the Mothers Little Helpers & Errand Boys Union hall that you're kicking us to the wall for the mine strikers' kids."

"The what for who?" Mr. Dilworth shrieked.

"Our collection for the mine strik . . ."

"Stop!" cried Mr. Dilworth. "You're trying to trap me. Why, I just naturally assumed you were talking about poor old Ben."

"What's the matter, has it stopped or something?"

"No, no, not the clock. I'm talking about poor old Ben Fairless."

"You mean the president of U. S. Steel Corp.? Has he been fired without severance pay or something? Is he down to his last billion?"

"Worse than that," said Mr. Dilworth. "What a noble, noble soul. To think that for the last 20 years he's been skimping like this and never said a word about it."

"Never said a word? Why, every time U. S. Steel announces a price increase, it issues a 2,000-word statement explaining how patriotic it is."

"But this time it's different, Luther. This goes right to the heart of free enterprise. Old Ben has come right out and admitted that U. S. Steel hasn't had a fair return on its investment for the last 20 years."

"Pop," said Little Luther, "Let me give you some of the facts of life. U. S. Steel in the first nine months of last year had \$88 million in profits, clear and free of taxes. This was an all-time record. Before you get out your crying towel, let me add that this was a 51 per cent increase over the profits of 1948, which likewise set up an all-time record. The year before also saw a record in profits."

"It's obvious," Mr. Dilworth interrupted, "that you don't know the way our system works. It's true that profits may appear to be going up, but think of the costs! Just think how much U. S. Steel spends every time it has to take a full-page ad denouncing those lazy, shiftless steel workers and coal miners who want to take the bread out of poor old Ben's mouth."

"Any time the going gets too rough for poor old Ben," said Little Luther, "he can retire on his 50,000-a-year pension. In the meantime, how about kicking in some dough to help the miners get a fair return for their work?"

"Agitator!" snarled Mr. Dilworth.

Maybe AMA Journal Doesn't Tell It All

Not more than 10% of U. S. doctors know what President Truman proposes in his national health program and less than that know what's in the British program. Federal Security Administrator Oscar R. Ewing told the National Press Club in Washington.

Ewing returned from a six-week study of health and education in Europe. The national health programs of Great Britain and Sweden, he explained, "are part of a plan in both countries to nationalize everything that they can nationalize." The only object in the President's plan, he said, is to improve the national health.

He also predicted that the U. S. will be forced soon to follow Great Britain's example and provide aid to higher education before "some universities" become bankrupt.

"And did dey finish burying him?"

"Man, Ah don't know. Ah didn't stay."

Jobless Claims Record

The number of claims for unemployment insurance on the books in all states in the week ended January 14 reached a record total of 2,418,000.

Pre-Fab Homes Gain

Production of "prefabricated" houses increased in the latter part of 1949 to reach a total for the year of about 35,000 units.

Trying to Kill Off REA

The yearly attempt to hamstring the rural electrification administration has turned up in the current session of Congress. Sen. Elmer Thomas, Oklahoma Democrat who has yet to do anything in the senate that would explain why the people of his state sent him there, has introduced a bill to make it necessary for congress to give approval to each loan made by REA.

The effect of this bill would be to cause interminable delays and thus hamper the administration of rural electrification to the point that it could not possibly carry on its work.

An identical bill has been introduced into the house by Rep. Boyd Tackett, Arkansas Democrat. Both Thomas and Tackett are known to be private utility partisans. Neither one will say who drafted the bills for them, tho it is known that they have both conferred with utility representatives recently.

There is absolutely no ground for imposing these restraints on the administration of the REA program other than that the utilities desire it. No complaints have been made against the administration of REA, except those that have been utility inspired.

Administratively, the REA program has been an outstanding success. The co-ops are far ahead of their repayments on government loans. The government is making a comfortable interest on the money over and above what it cost to administer the program.

It is interesting to note that REA has been singled out for this kind of an attack. There is no proposal that other agencies, such as the reconstruction finance corporation which makes loans to private business, come under this kind of restriction.

This is obviously another power trust attempt to kill off the REA program by indirection.—THE CAPITAL TIMES, Wm. Envje, Editor.

Pity the Poor Rich!

Yes, indeed, the Truman "Welfare State" is making it tough for Big Business and has wiped out the rich. If you don't believe it, take a little trip to the General Motors "Mid-Century Motorama," at the swank Waldorf-Astoria in New York. This one advertising "splash"—lasting less than a week—cost \$1,000,000.

The editor of the "New Yorker" magazine visited that show and found himself lonesome among the "3,000 business leaders" invited to it by General Motors. Here are some of the sights the editor saw:

Eight girls handing out expensive flowers to everyone. An extremely costly stage show and orchestra. All kinds of fabulous cars designed to please the fancy of the wealthy and tap their bulging bankrolls. For example:

"A cream-colored Cadillac done up in gray satin-finish nylon, leopard skin and gold-plated fittings." "That skin alone is worth six thousand dollars."

"Dozens of liquor, coffee, milk, orange-juice and tomato-juice bars. Waiters bearing countless canapes."

All this and much more to please the prosperous crowd, which the report mentions, included at least one "railroad president and his wife."

We're willing to bet every invited guest was growling about high taxes and denouncing the "Welfare State." — Labor.

Union Talks Back

It's been the fashion, in post-war years, for industry to try to shift the blame for some of its most unsavory practices. Unions have been blamed for price increases which labor didn't cause and didn't want.

Now the United Steelworkers of America has talked back—sharply.

"We're tired of being a whipping boy for this (steel) industry," the union said, "especially when we are charged with responsibility for things which we have not done."

What the union did was to get a long-needed \$100-a-month pension and a social insurance plan for its hundreds of thousands of members.

What the steel industry did was to jack up prices by more than \$4 a ton—and to claim, falsely, that the union's welfare-pension program was solely the cause.

Now the union has demonstrated, with facts and figures, that the industry spokesmen are talking through their tall silk hats.

The union showed, for instance, that the steel industry's cost of raw materials is down something like \$400 million a year; that the pension-welfare plan, whatever it cost, could have easily been paid out of super-high profits, without a price increase; that the new prices will bring the industry about an extra \$264 million a year from John Q. Consumer.

The data also appear to indicate that well over half of the total amount of stock of open corporations that was owned by consumer spending units (families) was held by the relatively small number of stock-owning units whose holdings were valued at \$25,000 or more.

You might be interested in the facts, Mr. Schultz.—League Reporter.

Sorrows are our best educators: a man can see further through a tear than a telescope.

T. & P. 'Ad,' Booklets' Raise Important Questions

Should Railroad Squander Its Money on Propaganda? Are Americans Considered Morons?

If the railroads are as "hard-up" as they say whenever the workers ask for a wage increase, how can the Texas and Pacific afford to put an expensive full-page "ad" in the "Saturday Evening Post," and spend thousands more dollars printing and distributing "free" booklets—all devoted to the rankest kind of propaganda? And none of it having the remotest relation to railroading!

Want "security"? the "ad" asks. "Okay, the government can give it to you . . . but it will cost you your freedom."

"Many of us are being misled into believing we can get security—the government kind—without cost—something for nothing. We are being duped into trading our freedom for economic slavery."

Just send a coupon to the "Public Relations Department" of the T. & P., the "ad" urges, and you will get a "FREE" booklet—entitled "Freedom Needs a Soap Box, Too."

All that raises several important questions:

What will the public think of a great railroad which squanders its funds telling lies—such as the one about "the government kind" of security being "something for nothing"? Everyone knows that social security pensions and jobless benefits don't cost the government a cent. They are paid for by employees and employers. Do the gentlemen who run the T. & P.'s public relations think the American people are a bunch of morons?

What is the "freedom" the T. & P. would restore by abolishing social security? Is it the old freedom to go "over the hill to the poorhouse." Or the freedom for jobless men and women to starve in another "Hoover depression"?

Finally, if the T. & P. has a little money to spare, why not spend it to get more business over the road?

—Labor, Washington, D. C.

How to Save \$20,000,000

To save \$20,000,000 all that is necessary is to destroy 50 million bushels of potatoes.

We take Secretary of Agriculture Brannan for our authority in making this ridiculous statement, although we suspect that the government's entry into the potato business is going to put the taxpayers deeper than that in the hole when the original cost of farm price supports is added to the bill.

What Brannan is talking about is merely the cost of destroying that many spuds—\$100,000,000 to have them carted away; \$80,000,000 to destroy them.

It's a wonderful economy we're living under, isn't it? \$600,000,000 profit for General Motors, \$165,000,000 for United States Steel, government handouts to the big farmers, employment on the increase, atomic war in the offing, workers striking for wage increases and the usual number of Americans living below the decency level.

Returning to potatoes and eggs and other things which the government is trying to destroy—we wonder how the people who advocate and authorize such action can have the gall ever again to mention "free enterprise". Certainly, there's nothing "free" about the type of income controls and food destruction that the government has set up to adjust for the curse of super-abundance.

Silly as it is to buy for destruction, the whole thing is being made worse by the insincerity of the "free enterprisers." Why don't they act the way they talk—and stop insulting the intelligence of thinking Americans? "Free enterprise" means that the whole product of farm and industries shall be offered for sale at whatever price can be charged in a competitive market. Then, if prices fall too low, farmers could produce less in their next crop with the result that prices would go up and there would be less to waste.

And if that simply won't work any more, why don't our nation's leaders admit it and boost the Socialist program for a democratically-controlled use economy? —Reading Labor Advocate

Gov't to Grab 20% Of Our Earnings and Still Have Deficit

The President estimates Federal expenditures in the fiscal year, starting the coming July 1st, at \$42.4 billion, and personal income at \$212 billion.

Next year's Federal Budget is one fifth of next year's income, and instead of paying \$10 billion on the national interest bearing debt, the

</